

ת"פ 61348/11/17 - המאשימה - מדינת ישראל נגד שמעון אדגו

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 61348-11-17 מדינת ישראל נ' אדגו(עציר)
בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה

בעניין: המאשימה - מדינת ישראל
ע"י עוה"ד נטליה אוסטרובסקי

נגד
הנאשם - שמעון אדגו
ע"י עוה"ד גיל אדלמן

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**), וכן תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 17.7.2017 בשעה 19:30 או בסמוך לכך, ברחוב הרצל ברמלה, ארעה תאונת דרכים בה היו מעורבים רכבו של הנאשם ורכבו של פלוני (להלן: **המתלונן**). שני הרכבים נעצרו וכל אחד מהנהגים יצא מרכבו והחל דין ודברים ביניהם לעניין שאלת האחריות לתאונה. הנאשם חזר לרכבו, והזיז אותו לצד הדרך ואז יצא בריצה מרכבו כאשר ידיו מושטות קדימה לעבר המתלונן. בתגובה המתלונן הדף את הנאשם ממנו.

3. הנאשם רץ לכיוון רכבו ונטל ממנו מוט ברזל שהחזיק מתחת למושב הנהג והחל לרדוף אחרי המתלונן שברח ממנו. הנאשם הכה מספר פעמים באמצעות המוט ברכבו של המתלונן וגרם לנזק לפח. בהמשך, הנאשם הגיע לעבר המתלונן והכה אותו פעמיים בגבו באמצעות המוט ופעם נוספת במותנו וגרם לו שפשוף מדמם בגודל של 4 ס"מ רבועים, רגישות בצלעות וכאב. שוטרים שהגיעו למקום באקראי צעקו "משטרה" תוך שרצו לעבר השניים והנאשם ברח מהמקום והעלים את מוט הברזל. מעט לאחר מכן, הנאשם הסגיר את עצמו לידי השוטרים.

גרסת המתלונן למול גרסת הנאשם

4. המתלונן העיד בבית המשפט ולהלן גרסתו בתמצית (פרוטוקול מיום 12.6.2019, עמוד 13 שורה 21 עד עמוד 17 שורה 28, עמוד 19 שורה 1 עד עמוד 20 שורה 32, עמוד 21 שורות 20 עד 32, עמוד 22 שורות 19 עד 26) :

א. המתלונן הוא בן 27 שנים ועובד בבית החולים "אסף הרופא". במועד האירוע מושא כתב האישום הוא היה בדרכו לעבודתו בבית החולים והרכב של הנאשם נסע לפניו. הנאשם בלם את רכבו באופן פתאומי, המתלונן הטה את רכבו בניסיון למנוע פגיעה ברכב הנאשם אך בכל זאת פגע עם רכבו בחלקו האחורי של רכב הנאשם. רכבו של המתלונן ניזוק בעקבות התאונה בצד הימני קדמי.

ב. הנאשם הזיז את רכבו לצד, יצא ממנו והחל וויכוח ביניהם מי מהם אחראי לגרם התאונה. בעקבות כך, הנאשם התקרב לעבר המתלונן בצורה מאיימת, המתלונן חשש שבכוונת הנאשם לתקוף אותו ולכן הדף אותו לאחור.

ג. הנאשם חזר לכיוון רכבו והוציא ממנו מוט ברזל והחל לרדוף אחרי המתלונן. הנאשם הכה עם המוט מכה או שתיים על רכבו של המתלונן ובהמשך רדף אחרי המתלונן והכה אותו עם מוט הברזל בכתף שמאל ובמותן. שוטרים שעברו במקום באופן אקראי הבחינו במתרחש וניגשו אליהם. המתלונן הסביר להם שקרתה תאונה ושהנאשם תקף אותו עם מוט הברזל. השוטרים עיכבו את הנאשם ואת המתלונן לתחנת המשטרה.

ד. לאחר שמסר את תלונתו במשטרה, המתלונן פנה לבית החולים אסף הרופא לקבלת טיפול רפואי ואף הגיש את הסיכום הרפואי שנערך בעניינו (ת/4). מהסיכום הרפואי עולה שהמתלונן סבל מכאבים בעמוד שדרה צווארי וגבי. כמו כן, נרשם שקיים שפשוף באזור הגב ובאזור המותן עם רגישות באזור הצלעות. בוצע צילום לחזה וצילום לצלעות בצד שמאל ולא נמצא ממצא חריג.

ה. המתלונן המציא למשטרה חוות דעת שמאי לגבי הנזקים שנגרמו לרכב (ת/2). יש לציין שחוות דעת שמאי מתייחסת לנזק בצד הימני אחורי של רכב המתלונן. המתלונן העיד שהנזקים שמתוארים בחוות דעת השמאי הם הנזקים שנגרמו לרכב ממוט הברזל שבו אחז הנאשם, ולא מדובר בנזקים שנגרמו כתוצאה מהתאונה בצד הימני קדמי.

5. לעומת זאת, הנאשם העיד לגבי האירוע מושא כתב האישום, כדלקמן (ראו: אמרת החוץ של הנאשם בתחנת המשטרה, ת/5 שורות 8 עד 51, 72 עד 87, 98 עד 108, 119 עד 121; וכן ראו עדותו של

הנאשם בבית המשפט בפרוטוקול מיום 30.10.2019 עמוד 25 שורה 27 עד עמוד 26 שורה 33, עמוד 27 שורות 16 עד 19, עמוד 28 שורות 16 עד 17, עמוד 29 שורות 27 עד 31):

א. הנאשם נסע לבדו ברכבו והגיע למעבר חציה ועצר על מנת לאפשר להולך רגל לחצות את הכביש. המתלונן נסע מאחוריו, לא שמר מרחק מספיק מרכבו של הנאשם ולכן רכב המתלונן פגע בחלקו האחורי של רכב הנאשם.

ב. הנאשם הזיז את רכבו לצד ויצא ממנו. המתלונן דיבר אליו בצורה מאיימת ודחף אותו. הנאשם חזר לרכבו והוציא ממנו מוט ברזל ורדף אחרי המתלונן במטרה להפחידו שלא יתקוף את הנאשם שחש מאוים ממנו. הנאשם שולל שפגע בדרך כל שהיא במתלונן עם מוט הברזל וגם שולל שפגע בדרך כל שהיא עם המוט ברכבו של המתלונן.

ג. בהמשך, הגיעו שוטרים למקום בלבוש אזרחי. הנאשם סבר לתומו שמדובר בבני משפחה או מכרים של המתלונן ולכן חשש מהם וברח וזרק את מוט הברזל. לאחר מכן, משהוברר לו שמדובר בשוטרים חזר למקום ואפשר לשוטרים לעכבו לתחנת המשטרה.

העדפת גרסת המתלונן על גרסת הנאשם

6. יש לציין שההגנה הסכימה להגשת ראיות שונות תוך וויתור על החקירה הנגדית של עורכי אותן ראיות. ראיות אלה כוללות המסמכים הבאים: דו"חות הפעולה שנערכו על ידי השוטרים שהגיעו למקום; מזכר של שוטר; הסיכום הרפואי שנערך על ידי הרופאים בבית החולים אסף הרופא בעניינו של המתלונן (ראו: המענה של הנאשם לכתב האישום, פרוט' מיום 5.2.19 עמ' 11 ש' 22-17; וכן ההגשה של ראיות בהסכמה, פרוט' מיום 12.6.19 עמ' 23 ש' 24-17). יש לציין שחוות דעת השמאי לגבי רכבו של המתלונן הוגשה באמצעות המתלונן וההגנה לא התנגדה להגשתה וגם לא ביקשה לחקור את השמאי בחקירה נגדית.

7. כידוע, כאשר מוגשים מסמכים לבית המשפט בהסכמת הנאשם, תוך ויתורו של הנאשם על חקירתו הנגדית של עורך המסמך, אזי חזקה על הנאשם שהוא מסכים לתוכנו של המסמך (ע"פ 7653/11 ידען נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.7.12) פסקה 28 לפסק דינו של כבוד השופט זילברטל). לפיכך, יש לראות את הנאשם כמסכים לתוכן של הראיות שהוגשו בהסכמה.

8. הנני קובע שיש להעדיף את גרסת המתלונן על גרסת הנאשם, וזאת בשל קיומם של חמישה חיזוקים לעדותו של המתלונן ואשר נותנים נופך גדול של אמינות לגרסתו:

א. **חיזוק ראשון, אמרת קורבן אלימות:** אחד השוטרים שהגיעו לזירת התאונה, בשם נדב סופר, רשם דו"ח פעולה (ת/7) ובו נרשמו הדברים הבאים "במהלך נסיעה מנהלתית זיהיתי גבר כהה עור רץ לבוש מכנס וחולצה בצבע שחור שבידו חפץ ארוך כסוף אחרי גבר אחר ושככוונתו להכות אותו, פרקתי מהרכב שאני מזוהה בכובע בילוש וצעקתי לעבריהם משטרה" בהמשך, ציין בדו"ח הפעולה כדלקמן "ניגשתי אל עבר האדם שלכאורה היה הקורבן שאחריו רדפו, תשאלתי אותו ואכן זה אמר כי הגבר ניסה ואף פגע בו, הגבר הקורבן שברח מפני הגבר כהה העור הוא פלוני ת.ז. [-]. התוקף הוא שמעון אדגו ת.ז. [-]" (ההדגשות שלי - ה'א'ש'). בנוסף רשם כי "פלוני אמר שוב שהגבר הספיק לפגוע בו" (ההדגשות שלי - ה'א'ש').

במילים אחרות, המתלונן אמר לשוטר נדב סופר שהנאשם הספיק לפגוע בו עם מוט הברזל. מדובר בדברים שנאמרו מיד לאחר התרחשות אירוע התקיפה ולכן מדובר באמרת קורבן אלימות, שכידוע, היא ראייה לאמיתות התוכן ולא רק לעצם אמירת הדברים. כאמור, ההגנה וויתרה על חקירתו הנגדית של השוטר נדב סופר ולכן הוויתור כמוהו כהסכמה לתוכנו של דו"ח הפעולה שנערך על ידי אותו שוטר, לרבות לעניין אמרת קורבן אלימות שנמסרה לו על ידי המתלונן.

הלכה פסוקה היא ש"אמרת קורבן אלימות" יכול שתינתן גם בפני איש מרות, כגון שוטר שמגיע לזירת אירוע האלימות (ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.8.13) פסקאות 9 - 12 לפסק דינו של כבוד השופט סולברג).

על כן, הנני קובע כממצא עובדתי שהשוטרים הגיעו למקום רק לאחר שהנאשם הספיק לפגוע במתלונן וברכבו עם מוט הברזל וראו רק את החלק האחרון מהאירוע כאשר הנאשם ממשיך לרדוף אחריו אחרי הפגיעות במתלונן וברכבו.

ב. **חיזוק שני, עדותו של השוטר מתן אשר:** שוטר נוסף שהיה יחד עם השוטר נדב סופר, בשם מתן אשר, רשם דו"ח פעולה (ת/8), שגם הוא הוגש בהסכמה, אשר לפיו "הבחנתי בשני גברים עומדים על כביש ברח' הרצל כאשר אחד הגברים רודף אחרי השני ומחזיק חפץ מברזל לא מזוהה ומנסה להכות את השני, באותו הרגע חצו השניים את הכביש לרח' וייצמן שם הורה לי נדב סופר לפרוק מהרכב על מנת להפסיק את העבירה. פרקתי מהרכב, שמתי על עצמי כובע עם זיהוי משטרה, ויצאתי בריצה לעבר השניים, כאשר אני רץ תפסתי אחד מהגברים ואילו נדב סופר רץ אחרי הגבר עם החפץ מברזל בזמן שהוא בבריחה לרח' וייצמן. הגבר שבידי זוהה כפלוני (המתלונן)".

כבר קבעתי כממצא עובדתי שהשוטרים הגיעו למקום לאחר שהנאשם הספיק להכות את המתלונן עם מוט הברזל וגם הספיק לתת מכה לרכבו של המתלונן עם מוט הברזל. על כן, דו"ח הפעולה של השוטר מתן אשר הוא בגדר ראיית חיזוק לעדותו של המתלונן לגבי החלק האחרון של האירוע שבמהלכו

הנאשם רדף אחריו במטרה להמשיך להכותו.

ג. **חיזוק שלישי, הסיכום הרפואי מבית החולים אסף הרופא.** לפי דו"חות הפעולה של השוטרים נדב סופר ומתן אשר (ת/7 ו-ת/8), האירוע התרחש ביום 17.7.2017 בשעה 19:30 והמתלון והנאשם נלקחו מיד לאחר מכן לתחנת המשטרה ברמלה. מהסיכום הרפואי (ת/4) עולה שיום ושעת קבלתו של המתלון בבית החולים אסף הרופא היה 17.7.17 בשעה 20:47. ללמדך, שהמתלון הגיע לבית החולים פרק זמן קצר ביותר לאחר שמסר את תלונתו במשטרה ובסיכום הרפואי תועדו חבלותיו.

הלכה פסוקה היא שסימני אלימות על קורבן עבירת אלימות, יכולים לשמש חיזוק לעדות של הקורבן (ע"פ 6164/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.2.12) פסקה 20 לפסק דינו של כבוד השופט עמית; בש"פ 6989/93 מדינת ישראל נ' סויסה (פורסם בנבו, 30.1.94); בש"פ 10194/03 קריאף נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.11.03) פסקה 5 להחלטתה של כבוד השופטת פרוקצ'יה)).

על כן, הסיכום הרפואי שנערך בבית החולים אסף הרופא באותו יום של האירוע בשעות הערב (ת/4) מהווה ראית חיזוק, העומדת בפני עצמה, לאמינות עדותו של המתלון שאכן הותקף באמצעות מוט ברזל (ת/4).

ד. **חיזוק רביעי, חוות הדעת של השמאי ומזכרו של השוטר יצחק אדון:** המתלון הגיש חוות דעת שמאי לגבי הנזק שנגרם לרכבו בצד הימני אחורי (ת/2). ההגנה לא התנגדה להגשת חוות הדעת. בנוסף, המתלון הציג בפני שוטר בשם יצחק אדון את הנזק שנגרם בצד הימני אחורי של רכבו עקב המכה שהנאשם נתן עם מוט הברזל על רכבו של המתלון (ראו המזכר של השוטר יצחק אדון, ת/6, כאשר ההגנה למעשה וויתרה על חקירתו הנגדית של אותו שוטר ומזכרו הוגש בהסכמה). בנוסף, הוגשו תמונות של רכב המתלון עם הסימן של הנזק שנגרם מהמוט שבו אחז הנאשם (ת/1).

על כן, הנזק בפח של רכב המתלון ממוט הברזל, כאשר המיקום של הנזק הוא בצד הימני אחורי של רכב המתלון, וזאת להבדיל מהנזק שהיה לו בצד הימני קדמי של הרכב בעקבות התאונה, מהווה ראית חיזוק נוספת לאמינות עדותו של המתלון.

ה. **חיזוק חמישי, ההתנהגות המפלילה של הנאשם:** הנאשם אישר שברח מהמקום עם הגעת השוטרים. לטענתו, הוא סבר בטעות שמדובר בבני משפחה או מכרים של המתלון וחשש שיפגעו בו ולכן ברח. טענה זו איננה משכנעת. מדו"חות הפעולה של השוטרים נדב סופר ומתן אשר (ת/7 ו-ת/8) עולה שלמרות שהיו בלבוש אזרחי ולא במדי משטרה, בעת שיצאו מרכבם,

הם שמו כובע בילוש על ראשם וצעקו "משטרה". המתלון המשיך לעמוד במקום ולא ברח בעוד שהנאשם ברח והעלים את מוט הברזל.

ברחה מזירת עבירה על ידי הנאשם והעלמת מוט הברזל, מהווה התנהגות מפלילה אשר מהווה מקור עצמאי של חיזוק לעדותו של המתלון. בפסיקה נקבע שהתנהגות מפלילה של הנאשם היא התנהגות שמלמדת על תחושת אשם, ואשר יכולה לשמש חיזוק למכלול הראיות שקיימות נגדו (ע"פ 9184/06 מדינת ישראל נ' כהן (פורסם בנבו, 19.9.07) פסקה 12 לפסק דינה של כבוד השופטת חיות (כתוארה דאז)).

9. הנאשם זימן עדת הגנה מטעמו והיא הגברת טלי חיימוב שהייתה בת זוגו באותה העת. יש לציין שהיא אישרה שראתה את אופן קרות התאונה מאחר ולטענתה התאונה התרחשה למול חנות שבה עבדה באותה העת. היא גם העידה שראתה את המתלון דוחף את הנאשם בעקבות דין ודברים שהיו בניהם לגבי השאלה מי אחראי לגרם התאונה. היא אף אישרה שהיא ראתה את הנאשם ניגש לרכבו ומוציא ממנו חפץ שנחזה בעיניה כ-"מקל" ואף רודף אחרי המתלון. היא הוסיפה שגם ראתה את השוטרים מגיעים למקום ומפרידים בין הנאשם למתלון (פרוטוקול מיום 30.10.2019 עמוד 32 שורה 24 עד עמוד 34 שורה 14, עמוד 35 שורות 1 עד 11, עמוד 36 שורה 15).

10. הגברת טלי חיימוב לא ציינה בעדותה שראתה את הנאשם מכה את המתלון עם "מקל", כלשונה, וגם לא ציינה שראתה את הנאשם הולם עם אותו "מקל" ברכבו של המתלון. בעיני הדבר לא מעלה ולא מוריד לגבי אמינות גרסתו של המתלון שאכן כך קרה. יש לציין שהיא הבהירה שלא ראתה את האירוע במלואו ובאופן רציף, וזאת מאחר ויצאה מחוץ לחנות וחזרה לתוכה להמשיך עבודה, כאשר האירוע עדיין לא הסתיים (פרוטוקול מיום 30.10.2019 עמוד 34 שורה 10, עמוד 35 שורות 15 עד 16). בנוסף, הבהירה שהיא לא זוכרת את האירוע היטב אלא במעורפל (פרוטוקול מיום 30.10.2019 עמוד 37 שורות 9 עד 10, עמוד 32 שורות 29 עד 30). בנסיבות אלה, אין משמעות לטענתה שלא ראתה את הנאשם תוקף את המתלון ושגם לא ראתה את הנאשם חובט עם מוט הברזל ברכבו.

11. יתר על כן, מעצם העובדה שהנאשם אישר שרדף אחרי המתלון עם מוט ברזל, נופלת מאליה טענתו שפעל מתוך הגנה עצמית או מתוך חשש שהמתלון יפגע בו. נהפוך הוא, מדובר ב-ראשית הודיה לכך שאכן תקף את המתלון. מהתנהגותו הכוללת של הנאשם, מתקבלת המסקנה שהוא פעל מתוך פרץ של זעם כלפי המתלון ולא מתוך תחושת פחד או תחושת מאוימות ממנו.

12. בנסיבות אלה, אני קובע כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה של חבלה במזיד ברכב וגם את העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. לפיכך, הנני מרשיע את הנאשם בביצוע של העבירות הבאות: חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין וכן תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תש"פ, 27 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.